

N:o 23.

Af Herr **O. Schenström**: *Om ändring i 30 § 1 mom. af Kongl. förordningen den 2 Juni 1882 angående villkoren för tillverkning af brännvin.*

Den allmänna rättskänslan har blifvit smärtsamt berörd af de s. k. försnillningar vid brännerier, hvilka, till oerhörd förlust för statsverket, under senare åren inom vårt land egt rum; och man inser, att den för dessa grofva brott stadgade straffbestämmelsen af endast böter står i uppenbar strid mot jemförelsevis mycket höga straff å en hel del vida mindre straffvärda handlingar. Att genom bedrägliga åtgärder under åratals med största illslughet från kronan tillskansa sig stor förmögenhet till förfång äfven för den redlige brännvinsbrännaren, måste väl anses böra hänföras under sådant bedrägeri, som i 22 kap. 2 § strafflagen omförmäles. Det allmänna rättsmedvetandet stämplrar också ifrågavarande brottsliga handlingar såsom verkliga bofstreck, och ändock händer den därför dömde brottslingen ej värre påföljd, än att denne *kan* väljas till den högsta förtroendepost. Man må väl då medgifva att en lagförändring i detta fall är högst påkallad för att om möjligt söka hämma vidare fortsättning af dessa nesliga brott. Men annat är att träffa det rätta straffet. Och ehuru jag ej tilltror mig att deri lyckas, torde dock saken vara af den angelägna vikt och betydelse, att uppmärksamhet åt denna lagstiftningsfråga må fram-

Bihang till Riksd. Prot. 1886. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band 4 Häft.

kallas, och jag vågar för den skull vördsamt hemställa, att Riksdagen för sin del måtte besluta,

att de i 30 § 1 mom. af Kongl. förordningen den 2 Juni 1882, angående villkoren för tillverkning af bränvin, förekommande orden: »Straffes med böter från och med 500 till och med 1500 kronor» måtte utbytas mot följande stadgande: »Straffes såsom för bedrägeri enligt allmän Lag».

Stockholm den 25 Januari 1886.

Oskar Schenström.

N:o 24.

Af Herr **J. H. G. Fredholm**: *Om förhöjning i det till statens landtbruksingenjörer utgående dagtraktamente.*

Efter att skotten Stephens ett par år på 1830-talet varit såsom agronom för statens räkning anställd, erhöll han år 1840 till efterträdare direktör Jansson, hvilken förutom den af statsverket utgående lönen 1,200 Rdr B:co fick för hvarje förrättningsdag tillgodoräkna sig 3 Rdr B:co i dagtraktamente, som skulle af requirenten utbetalas. År 1850 ökades antalet af statens agronomer med tvenne och år 1854 med ytterligare en, hvilka alla hvar för sig hade i lön 600 Rdr B:co och i dagtraktamente 3 Rdr B:co. År 1857 antogos tre nya och erhöillo de då i tjänst varande sex agronomerna benämningen landtbruksingenjörer. År 1859 reglerades lönerna för dem så,